

A hidegtálás ebéd után a délutáni programok következtek. A résztvevők gépkocsival jutottak át a Tettyére. Itt megtekintették a hazánkban ritkaságszámba menő mésztufa barlangok egyikét, amelyet a DDNP 2008. márciusában nyitott meg a nagyközönség előtt. A laza tufában részben természetes, részben mesterségesen kialakított üregek és folyosók rendszerében kiállítás és filmvetítés mutatja be Pécs környékének geológiáját, valamint a Tettye-patak környékének területhasználat-változását, illetve az egykori barlanglakásokban folyó életet.

Ezt követően felsétáltak a Tettye-patak által létrehozott, a völgyet teljesen kitöltő mésztufa tömb tetejére, a Tettye-parkba. Itt átmentek Szatmári György pécsi püspök 16. század elején épített reneszánsz nyaralókastélyának romjai között a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságának helyet biztosító Pintér-kert Arborétumba. Az 1920-as években kialakított, szépen gondozott kertben számos védett növényfaj is előfordul, többek között csodabogyók, farkasboroszlán, sőt a fokozottan védett bánáti bazsarózsa is. Sajnos októberben, a tenyészidőszak végén mindezekből keveset csodálhattak meg a résztvevők.

A pécsi munkaülés utolsó volt a három éves akadémiai ciklusokban tevékenykedő albizottság jelen periódusában.

A szervezők nevében köszönjük a MTA Pécsi Területi Bizottsága és a Duna-Dráva Nemzeti Park munkatársainak önzetlen segítségét, valamint a meghívott előadóknak a színvonalas és érdekes előadásokat.

Gyenizse Péter,
a leköszönő albizottság titkára, Pécs

Szegedi geográfus és földrajzos öregdiákok első találkozója (rövid összefoglaló, tapasztalatok)

A József Attila Tudományegyetemen 1993-ban indult meg a geográfusképzés, így mára már több száz hallgató fejezte be ilyen irányú tanulmányait a szegedi Alma Mater falain belül. Az itt végzett hallgatók munkavállalási esélyeiről és pályautjáról eddig nem sok információval rendelkezünk, ezért 2007–2008-ban felmérést végeztünk elsősorban a környezetkutató és a geoinformatika szakirányon, valamint a földrajztanári végzettségű hallgatóink körében. Ennek kapcsán egy a hallgatókat tömörítő Öregdiák Hálózatot is létrehoztunk.

A felmérés lezárásaként, illetve a hálózat aktiválása okán szerveztük meg 2009. február 28-án a Szegedi Tudományegyetem Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszékén a szegedi geográfus és földrajzos öregdiákok első találkozóját. A találkozó konkrét céljai az alábbiak voltak: az általunk végzett munkavállalási és beiskolázási felmérések bemutatása és értékelése, a szakmai érdekérvényesítés problémáinak és lehetőségeinek megvitatása, és nem utolsósorban az egyetem és a volt hallgatók közötti szorosabb együttműködés, illetve a volt hallgatók közötti kapcsolat (később együttműködés) megalapozása.

Az eseményen mintegy 55 volt hallgatónk (70-80%-uk a szakmában dolgozik), illetve a Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszék oktatói vettek részt. A találkozó egy délelőtti és egy délutáni ülésre tagolódott. A délelőtti ülést Mezösi Gábor tanszékvezető egyetemi tanár nyitotta meg. Ezután Sipos György vitaindító szándékkal bemutatta az 1993 és 2007 között végzett földrajztanár, illetve geoinformatika és környezetkutató szakirányos

geográfus hallgatók álláskeresésére, elhelyezkedésére, szakmai érvényesülésére vonatkozó elemzések eredményeit. Ezekből többek között kiderült, hogy az itt végzett hallgatók 60%-a a közszférában, míg 40%-a a versenyszférában helyezkedett el. 72%-a érzi úgy, hogy végzettségének megfelelően talált állást, azonban a szakmában való elhelyezkedés esélyét a statisztikáknál jóval rosszabbul ítélik meg az egyes megkérdezettek. A geoinformatikusok kivételével, idővel kimutatható a pályaelhagyás; a jelenlegi szakmai, munkahelyi elégedettség a földrajzos végzettségűek körében a legalacsonyabb.

Ezt követően Kovács Ferenc az utóbbi három év BSc-s jelentkezési adatainak térinformatikai feldolgozását elemezte. Rámutatott arra, hogy a hallgatók döntő többsége 100-150 km-es körzetből jelentkezik, ugyanakkor ezen a körön kívül is van néhány középiskola (pl.: Bonyhádon, Miskolcon, Székesfehérváron), ahonnan koncentráltan érkeznek diákok, elsősorban az itt tevékenykedő, szegedi kötődésű tanárok hatására. Végezetül Mezősi Gábor szólt a földrajzos-geográfus szakma szerveződésének külföldi példáiról, kiemelve a német ernyőszervezetet és az alá integrálódó szakmai, kutatási és oktatási tömörüléseket. Véleménye szerint a magyar földrajzban a szakmai és a felsőoktatási szerveződések hiánya a legnagyobb gond, de a középiskolai tanárokat és a kutatókat képviselő hálózatok sem túl aktívak, érdekérvényesítésre alig képesek.

A fórum jellegű délutáni ülés címe *Szakma és együttműködés* volt. A vita első részét a szakmai kompetenciák meghatározása, a volt hallgatók munkahelyi tapasztalatainak megosztása uralta. A jelenlévők többsége úgy értékelte, hogy a munkaadók kezdenek tisztában lenni a geográfusok kompetenciáival, de a szakma körültekintő definiálására továbbra is hatalmas szükség lenne a szakirányú elhelyezkedés és az érdekérvényesítés megkönnyítése érdekében. Emellett sokan utaltak a más szakmákkal (mérnöki, környezetvédelmi) folytatott sokszor nem egyenrangú munkaerő-piaci versenyre, ahol nem feltétlenül az egyén felkészültsége játszik döntő szerepet. Néhányan azt is megemlítették, hogy a szakmai versenyszféra mindennapjaiban időnként a geográfus végzettségük elhallgatására kényszerülnek, annak érdekében, hogy egyenrangú félként kezeljék őket.

Mindezek a vélemények átvezették a megbeszélést az együttműködés lehetséges formáinak megvitatására. Az egyetem és a volt hallgatók közötti kapcsolat erősítését elsősorban a gyakorlati helyek célirányos bővítésével, valamint a szakmában dolgozók tapasztalatainak interaktív gyakorlatok keretében (MSc szinten) történő közvetítésével képzelték el a jelenlévők. A szakmán belüli fokozottabb együttműködés elősegítésére rövid távú célként a már létrehozott Öregdiák Hálózat szakmai adatbázissá történő bővítését jelölték meg. Ez tartalmazná többek között az egyes tagok szakmai kompetenciáit, ezáltal segítséget nyújtana a kapcsolatteremtéshez, valamint a szakma „öndefiniálásához”. Ezzel párhuzamosan felmerült az igény egy *Geográfus-Földrajzos Charta* megfogalmazására is, amely természetszerűen vonná maga után a szegedi kezdeményezés országos szintű kiterjesztését, a szakmai együttműködés széleskörű megalapozását (A charta szövegét a *Geográfus Hírlevél* következő számában tesszük közzé). Mindezekon túl egy az Öregdiák Hálózatot képviselő, a szakmai adatbázist menedzselő webfelület kialakítását is elhatározták az egybegyűltek. Ez később egy Geográfus Szakmai Szervezet, és az érdekérvényesítés kiindulópontja is lehetne.

A találkozót követően számos résztvevő fejtette ki azon véleményét, hogy az elhangzottak stimuláló erejűek voltak, és a szakmai együttműködés kialakítása és fejlesztése alapvető érdeke a geográfus társadalomnak. A legközelebbi találkozót terveink szerint 2010-ben tartjuk, de az egyeztetés és a hálózatépítés addig is folyamatos.

Sipos György, Szeged